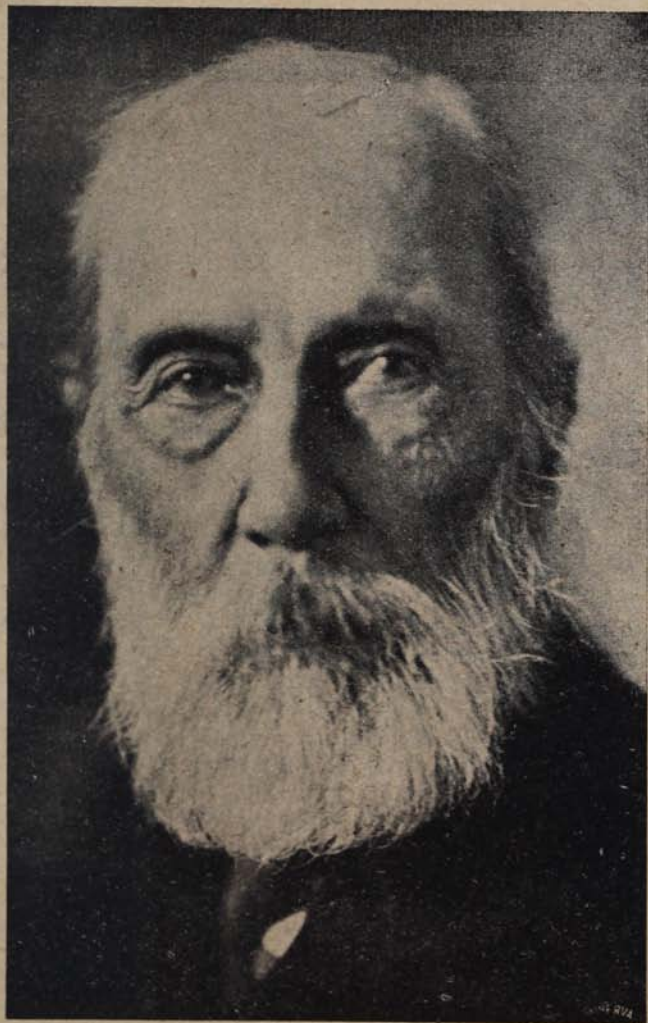

KERESZTÉNY MAGVETŐ

LX. ÉVF.

1928. MÁRCIUS—ÁPRILIS

2. FÜZET.

Jevencsúri sepe
univ. in. p. p. p.

Ferencz József püspöknek utolsó betegsége és halála.

Ferencz József püspök életerejének összeroppanása két év előtt történt szerencsétlen kimenetelű balesetével kezdődött. Szobájában elesett, csipőcsonttörést szenvedett s bár bámulatos szervezete leküzdötte a bajt, korábbi egészségét többé nem sikerült teljesen visszanyernie. Ettől kezdve többé nem hagyhatta el szobáját, de munkásságát fiatalos szellemmel és mozgékonyssággal, közmondásos kötelességtudással élete utolsó napjáig végezte. Nem volt sem egyházának, sem a magyar társadalmi életnek olyan mozzanata, amelyet ne kísért volna aggódó figyelemmel. Nem volt munka, mit a közjó érdekében örömmel ne vállalt volna. Utolsó püspöki ténykedését a novemberi Főtanács alkalmával végezte, amikor 16 papot szentelt fel. A templomot zsufolásig megtöltő közönség felállással adott kifejezést az ősz püspök iránt érzett nagy tiszteletének és így hallgatta végig a papszentelő beszédet, melyet botjára támaszkodva, a templom közepén megállva mondott el.

— Talán ez az utolsó papszentelésem — kezdte beszédét. Sajnos, a bekövetkező események ebben is igazat adtak neki. Ez volt az utolsó megjelenése hívei előtt. De a munkát pillanatig sem adta fel. Mindennap meghallgatta titkárainak jelentését, aktákat írt alá, bölcs irányítással vezette egyháza ügyeit és halála előtt négy nappal írta meg utolsó levelét, melyben tanácsokkal látta el Amerikában tanuló egyik papnövendékét. Mintegy három héttel ezelőtt a püspök állapotában súlyos változás állott be. Emésztési zavarok léptek fel és háziorvosa, aki unokaöccse, Gyergyai Árpád dr., alapos vizsgálat után megdöbbenve állapította meg, hogy a vese működését belső daganat gátolja. Azonnal elhivatták dr. Filep Gyulát is, később pedig Elfer Aladárral és Hatjegan professzorral együtt konziliumot tartottak a nagybeteg püspök felett. Az orvosi tanácskozásnak az volt a szomorú rezultátuma, hogy emberi tudománnyal Ferencz József püspököt az életnek többé nem lehet megmenteni.

Az életerő azonban tovább küzdött, bár a betegségnek következményeképen sárgaságot is kapott. Ha teste gyöngült is, szellemi képességei percig sem csökkentek. Péntekig különösebb változás, illetve rosszabbodás nem állott be a beteg állapotában és már-már azt hitték hozzátartozói, hogy hatalmas életereje diadalmaskodni